

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 528

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 21 mai 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 124 din 2 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Codul penal	2–5
Decizia nr. 125 din 2 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2), ale art. 17 alin. (1), ale art. 286 alin. (2) lit. c, d) și f) și ale art. 318 din Codul de procedură penală	5–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
554. — Hotărâre privind stabilirea datei alegerilor locale parțiale pentru primari și un consiliu local în unele circumscripții electorale	9
556. — Hotărâre privind stabilirea măsurilor tehnice necesare bunei organizări și desfășurării a alegerilor locale parțiale din data de 27 iunie 2021	10–11
557. — Hotărâre privind stabilirea cheltuielilor necesare pregătirii și desfășurării în bune condiții a alegerilor locale parțiale din data de 27 iunie 2021	12–14
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
30. — Ordin privind modificarea și completarea Metodologiei de regularizare a diferențelor dintre alocări și cantitățile de gaze naturale distribuite, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 16/2020	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 124

din 2 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Codul penal, excepție ridicată de Aurel Buga în Dosarul nr. 3.989/110/2014/a10 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.406D/2018.

2. La apelul nominal răspunde apărătorul autorului excepției, domnul avocat Ștefan Nicolae Alexandru, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus la dosar concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând motivele de neconstituționalitate formulate prin notele scrise aflate la dosar.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și, în acest sens, invocă Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, paragraful 48. Precizează că, potrivit considerentelor invocate, va fi aplicată ori legea veche ori legea nouă, nefiind permis a se aplica, în caz de concurs de infracțiuni, legea veche pentru o parte dintre infracțiunile care intră în concurs și legea nouă pentru celelalte infracțiuni din concurs. Legea penală mai favorabilă se aplică în ansamblul ei. Invocă, totodată, Decizia Curții nr. 822 din 3 decembrie 2015, paragrafele 14 și 16.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 10 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.989/110/2014/a10, **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Aurel Buga într-o cauză penală.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul criticat este constituțional numai în măsura în care legea penală mai favorabilă se aplică în mod global cu privire la fiecare infracțiune în parte. Reține că, prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, instanța de control constituțional a stabilit că art. 5 din Codul penal trebuie interpretat în sensul că aplicarea legii penale mai favorabile se efectuează în mod

global, și nu pe instituții autonome, întrucât, în sens contrar, judecătorului i-ar fi permisă crearea unei *lex tertia*, substituindu-se astfel voinței legiuitorului prin crearea unui nou regim represiv ad-hoc. Precizează că sesizarea prin care Curtea Constituțională a fost investită să se pronunțe asupra constituționalității art. 5 din Codul penal a avut ca premisă aplicarea instituției prescripției răspunderii penale pentru o infracțiune de înșelăciune comisă sub imperiul vechiului Cod penal ale cărei pedepse erau vădit mai mari decât cele din noua legislație în materie. Mai precis, instanța supremă a întrebât dacă este constituțională combinarea prevederilor celor două coduri penale în sensul aplicării noului Cod penal cu privire la infracțiune și limite de pedeapsă, respectiv a vechiului Cod penal în ceea ce privește instituția prescripției răspunderii penale. Cu privire la această problemă, instanța constituțională a stabilit că nu este posibilă îmbinarea prevederilor din două acte normative. Susține că, prin decizia amintită, instanța de control constituțional nu a statuat niciodată că aplicarea legii penale mai favorabile trebuie realizată în mod global pe dosar, ci a stabilit că pentru aceeași faptă nu se pot aplica prevederi din acte normative distincte. Invocă, totodată, Decizia Curții Constituționale nr. 822 din 3 decembrie 2015, paragraful 12, și arată că cele reținute de instanța de control constituțional sunt susținute și prin Decizia nr. 7 din 2 martie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, instanța supremă stabilind că dispozițiile tranzitorii ale art. 10 din Legea nr. 187/2012 oferă soluții de aplicare a legii penale pentru toate formele pluralității de infracțiuni, dacă cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă. În aceste cazuri, potrivit art. 10 din Legea nr. 187/2012, pentru infracțiunile săvârșite sub legea veche se vor stabili pedepse potrivit legii penale mai favorabile (legea veche sau legea nouă), iar pentru infracțiunea ori infracțiunile din structura pluralității săvârșite sub legea nouă se aplică legea nouă, tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni fiind dat tot de legea nouă. Apreciază că această interpretare respectă deopotrivă prevederile art. 3 din Codul penal, dar și dispozițiile art. 5 din același act normativ. Invocă și alte decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, respectiv deciziile nr. 5 din 26 mai 2014, nr. 10 din 2 iunie 2014 și nr. 29 din 19 noiembrie 2015. Din cea din urmă decizie citată poate fi desprinsă concluzia potrivit căreia legea penală mai favorabilă trebuie aplicată în mod global cu privire la fiecare infracțiune în parte, și nu cu privire la dosar în întregul său, tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni urmând, de asemenea, să fie aplicat potrivit principiului *mitior lex*. Susține că, aparent, aplicarea legii penale mai favorabile, în mod global, raportat la fiecare infracțiune în parte, încalcă considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014. Cu toate acestea, legiuitorul a stabilit posibilitatea de aplicare a unor legi diferite pentru fapte diferite, chiar judecate fiind în același dosar, astfel că nu se poate susține că se creează o lege hibrid, contrar voinței puterii legiuitoare. Apreciază că interpretarea conform căreia legea penală mai favorabilă se aplică în mod global cu privire la toate infracțiunile pentru care o persoană este acuzată

În același dosar suferă din perspectiva constituționalității și din cauza discriminării și a egalității de tratament de care cetățenii ar trebui să beneficieze în orice stat de drept. Apreciază că, din acest punct de vedere și pentru evitarea unor discriminări aleatorii și a unor situații inechitabile, legea penală mai favorabilă ar trebui aplicată în mod global pentru fiecare infracțiune în parte raportat la o anumită persoană. În acest sens, face referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului — Hotărârea din 2 noiembrie 2010, pronunțată în Cauza *Ștefănică împotriva României*, și Hotărârea din 7 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Beian împotriva României (nr. 2)* — prin care s-a consacrat principiul securității juridice, potrivit căruia unor persoane aflate în situații similare este necesar să li se aplice soluții asemănătoare, în caz contrar ideea de justiție confundându-se cu hazardul.

7. Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că prevederile art. 5 alin. (1) din Codul penal au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională pronunțând Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, decizie de interpretare, care a lăsat dispoziția legală controlată în fondul legislativ activ. Reține că, în considerentele deciziei precitate, Curtea Constituțională pune accent pe viziunile diferite ale legilor penale pentru a sublinia faptul că dispozițiile celor două coduri penale nu pot fi combinate. Susține că, în această viziune, intră toate infracțiunile săvârșite de un inculpat și regimul sancționator al acestora, privite individual, precum și tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni, cu privire specială asupra concursului. Subliniază că opțiunea Curții Constituționale este pusă în evidență destul de clar atunci când arată că „nu poate ignora și alte consecințe de sorginte constituțională, cum ar fi exigențele ce țin de lipsa discriminării infractorului, fie ea, în acest caz, pozitivă, care nu numai că justifică, dar impun aplicarea unui tratament identic. Aceasta presupune că suspecții/inculpații care au comis fapte sub imperiul legii vechi, dar care vor fi judecați sub imperiul legii noi trebuie să aibă, în funcție de legea mai favorabilă, o situație juridică identică ori cu cei condamnați anterior potrivit legii vechi, ori cu cei ce vor săvârși infracțiuni potrivit legii noi, nefiind permisă o a treia formă de tratament sancționator ce combină dispoziții din ambele coduri. Prin urmare, pentru a satisface cerințele constituționale ale art. 16 alin. (1), este interzisă alternarea instituțiilor de drept penal din cele două legi, deoarece, în caz contrar, în aplicarea legii penale mai favorabile s-ar crea o discriminare pozitivă cu consecința creării unui privilegiu pentru infractorul care este judecat în perioada de tranziție a legii”. Reține că, la analiza conformității cu jurisprudența emisă de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea *Scoppola nr. 2*, instanța de control constituțional a arătat că „*lex mitior* trebuie să fie stabilită *in concreto*, adică judecătorul trebuie să confrunte fiecare lege penală aplicabilă (cea veche și cea nouă) cu faptele specifice cauzei, cu scopul de a stabili care ar trebui să fie pedeapsa în cazul în care se aplică fie legea veche, fie cea nouă. După stabilirea pedepselor care rezultă din legile aplicabile și în lumina faptelor cauzei, trebuie să se aplice legea care este efectiv cea mai favorabilă acuzatului. În concluzie, apreciază că analiza instanței de control constituțional vizează situația acuzatului, iar nu fiecare infracțiune comisă.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autorului excepției de neconstituționalitate prezent la ședința publică, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 5 din Codul penal. Din motivele de neconstituționalitate formulate de autor rezultă că acesta critică dispozițiile art. 5 alin. (1) din Codul penal, așa încât Curtea constată că aceste din urmă norme penale constituie obiectul controlului de constituționalitate. Dispozițiile criticate au următorul cuprins: „*În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.*”

12. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) potrivit cărora legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (3) potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. De asemenea, invocă prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile.

14. În considerentele deciziei precitate, Curtea, realizând o analiză comparativă cu privire la câteva instituții de drept penal din Codul penal din 1969 și actualul Cod penal, a constatat că au fost diminuate pedepsele în noua lege penală, iar rațiunea avută în vedere de legiuitor a fost aceea de a impune un tratament sancționator mai blând pentru inculpații care se află la prima confruntare cu legea penală și care, indiferent de forma de vinovăție, comit o singură faptă penală, iar nu o pluralitate de infracțiuni. Curtea a conchis că o atare concluzie nu neagă principiul aplicării legii penale mai favorabile care urmează a fi incident, însă nu prin combinarea dispozițiilor din legile penale succesive, pentru că, în caz contrar, s-ar anula voința mai sus relevată care are în vedere ansamblul de norme ce au fost integrate organic într-un nou cod, și nicidecum dispoziții ori instituții autonome. Altfel spus, în caz de tranziție, judecătorul este ținut de aplicarea legii penale mai favorabile, în ansamblu, fapt justificat prin aceea că nu trebuie să ignore viziunea fie preponderent represivă, așa cum este cazul Codului penal din 1969, fie preponderent preventivă, așa cum este cazul actualului Cod penal. Soluția se impune pentru că nu poate fi încălcată finalitatea urmărită de legiuitor cu ocazia adoptării fiecărui cod în parte, deoarece nu întâmplător cele două coduri, deși fiecare cu o concepție unitară proprie, au viziuni diferite asupra modului în care sunt apărate valorile sociale de către legea penală.

15. Instanța de control constituțional a invocat și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia respectarea dispozițiilor art. 7 paragraful 1 din Convenția

pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale impune, în cazul legilor penale succesive, alegerea globală a legii penale mai favorabile. În acest sens a fost invocată Hotărârea din 18 iulie 2013, pronunțată în Cauza *Maktouf și Damjanović împotriva Bosniei și Herțegovina*, paragraful 70, în care instanța de la Strasbourg a reținut că ambele coduri penale ce s-au succedat din momentul comiterii faptelor și până la judecarea definitivă (Codul penal din 1976 și Codul penal din 2003) „prevăd game diferite de pedepse pentru crime de război”, a constatat că a existat „posibilitatea reală ca aplicarea retroactivă a Codului din 2003 să fi fost în detrimentul reclamantilor în ceea ce privește impunerea pedepselor”, astfel că „nu se poate afirma că aceștia au beneficiat, în conformitate cu art. 7 din Convenție, de garanții efective împotriva punerii unei pedepse mai severe”. Prin urmare, instanța europeană a hotărât, în unanimitate, că a fost încălcat art. 7 din Convenție, precizând totodată că această hotărâre „trebuie înțeleasă ca indicând pur și simplu faptul că, în ceea ce privește stabilirea pedepselor, reclamantilor ar fi trebuit să li se aplice dispozițiile codului din 1976 [în ansamblu, n.n.] și nu faptul că ar fi trebuit să fie impuse pedepse mai blânde”. Totodată, Curtea a observat că abordarea care exclude posibilitatea combinării dispozițiilor mai blânde din mai multe legi succesive este argumentată, de asemenea, într-una dintre opiniile concordante, formulate la hotărârea sus-menționată, potrivit căreia, „În mod logic, principiul aplicării retroactive a celei mai favorabile legi penale este corolarul principiului neretroactivității legii penale mai severe. Dacă o lege penală mai severă nu se poate aplica în cazul actelor săvârșite înainte de intrarea sa în vigoare, atunci o lege penală mai favorabilă trebuie să se aplice actelor comise anterior, dar judecate ulterior intrării sale în vigoare. Dacă legea penală mai severă ar continua să producă efecte după ce a fost înlocuită cu o lege penală mai favorabilă, ar fi încălcat principiul separării puterilor în măsura în care instanțele ar continua să aplice legea penală mai severă, deși legiuitorul a modificat evaluarea sa privind gradul de gravitate a comportamentului și gradul corespunzător de severitate a pedepselor aplicabile [...]. Curtea a adoptat o poziție clară privind definiția *lex mitior* cu scopul aplicării unor legi penale succesive: *lex mitior* este legea cea mai favorabilă acuzatului, ținând seama de situația acestuia, de natura infracțiunii și de circumstanțele în care a săvârșit-o. Acest lucru înseamnă că art. 7 paragraful 1 din Convenție presupune o comparație *in concreto* a legilor penale aplicabile cauzei acuzatului, inclusiv legea în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii (vechea lege) și cea în vigoare la momentul judecării (noua lege) [...]. Hotărârea *Scoppola nr. 2* arată că *lex mitior* trebuie să fie stabilită *in concreto*, adică judecătorul trebuie să confrunte fiecare lege penală aplicabilă (cea veche și cea nouă) cu faptele specifice cauzei, cu scopul de a stabili care ar trebui să fie pedeapsa în cazul în care se aplică fie legea veche, fie cea nouă. După stabilirea pedepselor care rezultă din legile aplicabile și în lumina faptelor cauzei, trebuie să se aplice legea care este efectiv cea mai favorabilă acuzatului.” În continuarea argumentației s-a arătat că, „pentru a stabili care este *lex mitior* în temeiul art. 7 paragraful 1 din Convenție, trebuie să se procedeze, de asemenea, la o comparație globală a regimului represiv al fiecăreia din legile penale aplicabile în cazul acuzatului (metoda comparației globale). Judecătorul nu poate efectua o comparație regulă cu regulă (metoda comparației diferențiate), alegând regula cea mai favorabilă din fiecare din legile comparate. Două motive sunt oferite în mod tradițional în sprijinul acestei metode a comparației globale: în primul rând, fiecare regim represiv are propria sa logică, iar judecătorul nu poate distruge această logică, amestecând diverse reguli din diferite legi penale succesive; în al doilea rând, judecătorul nu se poate substitui legiuitorului și să creeze un nou regim represiv ad-hoc, alcătuit din diverse reguli ce decurg

din diferite legi penale succesive. Prin urmare, art. 7 paragraful 1 din Convenție impune stabilirea *lex mitior* în mod concret și global”.

16. Având în vedere considerentele expuse, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 5 din actualul Cod penal, în interpretarea care permite instanțelor de judecată, în determinarea legii penale mai favorabile, să combine dispozițiile Codului penal din 1969 cu cele ale actualului Cod penal, contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind separația și echilibrul puterilor în stat, precum și ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării.

17. Curtea a reținut, totodată, că interpretarea potrivit căreia legea penală mai favorabilă presupune aplicarea instituțiilor autonome mai favorabile este de natură să înfrângă exigențele constituționale, deoarece, în caz contrar s-ar rupe legătura organică dintre instituțiile de drept penal aparținând fiecărei legi succesive, cu consecința directă a schimbării conținutului și sensului actelor normative adoptate de către legiuitor. Curtea a observat că noțiunea de instituție autonomă nu este reglementată în niciunul dintre cele două coduri penale și nici în legea de aplicare a actualului Cod penal. Așa fiind, chiar dacă în limbajul juridic curent utilizarea noțiunii de instituție autonomă pentru anumite categorii juridice este acceptată, caracterul autonom al acesteia, astfel cum acesta este susținut în doctrină și practica judiciară, presupune că ea are o existență de sine stătătoare și nu depinde de ansamblul normativ în care este integrată pentru a-și îndeplini finalitatea. Or, o atare concluzie este inadmisibilă, întrucât nu se poate reține că o normă din Codul penal care reglementează cu privire la o anumită instituție de drept penal (recidivă, concurs de infracțiuni, prescripție etc.) este independentă de legea căreia îi aparține. Această distincție are o deosebită importanță pentru înțelegerea conceptului de lege, pentru că numai așa se poate oferi noțiunii de „lege penală mai favorabilă” un înțeles constituțional.

18. Curtea Constituțională a făcut, totodată, referire la consecințe de sorginte constituțională, cum ar fi exigențele ce țin de lipsa discriminării infractorului, în acest caz, pozitivă, care nu numai că justifică, dar impun aplicarea unui tratament identic. Aceasta presupune că suspectii/inculpații care au comis fapte sub imperiul legii vechi, dar care vor fi judecați sub imperiul legii noi trebuie să aibă, în funcție de legea mai favorabilă, o situație juridică identică ori cu cei condamnați anterior potrivit legii vechi, ori cu cei ce vor săvârși infracțiuni potrivit legii noi, nefiind permisă o a treia formă de tratament sancționator ce combină dispoziții din ambele coduri. Prin urmare, Curtea a constatat că, pentru a satisface cerințele constituționale ale art. 16 alin. (1), potrivit cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, este interzisă alternarea instituțiilor de drept penal din cele două legi, deoarece, în caz contrar, în aplicarea legii penale mai favorabile s-ar crea o discriminare pozitivă, cu consecința creării unui privilegiu pentru infractorul care este judecat în perioada de tranziție a legii. Așadar, Curtea a constatat că, prin combinarea dispozițiilor penale din mai multe legi succesive, se creează, pe cale judiciară, o a treia lege care neagă rațiunea de politică penală concepută de legiuitor. Având în vedere cele de mai sus, Curtea a considerat că numai interpretarea prevederilor art. 5 din Codul penal în sensul că legea penală mai favorabilă se aplică în ansamblul ei este singura care poate înlătura viciul de neconstituționalitate.

19. Totodată, prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, Curtea a constatat că dispozițiile art. 5 alin. (2) teza întâi, conform cărora „*Dispozițiile alin. (1) se aplică și actelor normative ori prevederilor din acestea declarate neconstituționale [...] dacă în timpul când acestea s-au aflat în vigoare au cuprins dispoziții penale mai favorabile*”, nu sunt incidente ca efect al pronunțării

deciziei precitate, întrucât, în acest caz, Curtea nu a declarat neconstituțională o prevedere legală, astfel că nu se produc consecințe asupra existenței normative în ordinea juridică a prevederii supuse controlului. S-a subliniat însă că, prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, Curtea a stabilit, pe cale de interpretare, un unic înțeles constituțional al art. 5 din Codul penal.

20. Întrucât până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele Deciziei nr. 265 din 6 mai 2014 își păstrează valabilitatea și în cauza de față, susținerile autorului excepției de neconstituționalitate din prezenta cauză fiind neîntemeiate.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Aurel Buga în Dosarul nr. 3.989/110/2014/a10 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 5 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 125

din 2 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2), ale art. 17 alin. (1), ale art. 286 alin. (2) lit. c), d) și f) și ale art. 318 din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2), ale art. 17 alin. (1), ale art. 286 alin. (2) lit. c), d) și f) și ale art. 318 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Bolovan în Dosarul nr. 11.633/318/2018 al Judecătoria Târgu Jiu — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.590D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și

arată că partea Constantin Ungureanu a comunicat o adresă privind imposibilitatea de prezentare în fața instanței de control constituțional.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Invocă, în acest sens, Decizia nr. 517 din 24 septembrie 2019, în care instanța de control constituțional a stabilit sensul sintagmei „interes public”.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 11.633/318/2018, **Judecătoria Târgu Jiu — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2), ale art. 17 alin. (1), ale art. 286 alin. (2) lit. c), d) și f) și ale art. 318 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Bolovan în soluționarea cererii de confirmare a soluției de renunțare la urmărirea penală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2), ale art. 17 alin. (1) și ale art. 318 din Codul de procedură penală, autorul susține, în esență, că atât dispoziția legală în sine, respectiv faptul că procurorul are posibilitatea legală de a renunța la urmărirea unor fapte penale, cât și, în mod particular, prevederile art. 318 din Codul de procedură penală, sub alte aspecte, sunt neconstituționale. Susține că în nicio împrejurare nu se poate renunța la urmărirea unor fapte de natură penală, a unor infracțiuni, cu atât mai puțin justificând renunțarea prin sintagma „*interes public*”, anterior finalizării urmăririi penale, așadar, anterior atingerii scopului urmăririi penale — aflarea adevărului și lămurirea cauzelor sub toate aspectele. Apreciază că interesul public este în toate cazurile ca legea penală să se aplice, astfel ca persoanele care au săvârșit infracțiuni să răspundă penal. Consideră că prin renunțarea la urmărirea penală de către procuror se încalcă scopul procesului penal, respectiv art. 1 alin. (2) din Codul de procedură penală, precum și scopul urmăririi penale. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286 alin. (2) lit. c), d) și f) din Codul de procedură penală, susține că lipsa din ordonanță a prezentării clare, determinate a faptelor cu privire la care se dispune soluția și reținerea doar a încadrării juridice sub care au fost urmărite aceste fapte sunt neconstituționale și se impune a fi sancționate cu nulitatea absolută a dispoziției respective. În concret, se referă la fapta care face obiectul urmăririi penale și la datele privitoare la persoana suspectului sau inculpatului. Totodată, consideră că atestarea unor împrejurări neadevărate în ordonanța procurorului este neconstituțională și se impune a fi sancționată de instanță, din oficiu, cu nulitatea absolută a dispoziției. De asemenea, consideră că dispozițiile art. 286 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în situația în care din cuprinsul ordonanței nu rezultă determinat ori determinabil motivele de fapt pentru care s-a dispus soluția de renunțare la urmărirea penală.

6. **Judecătoria Târgu Jiu — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 7 alin. (2), ale art. 17 alin. (1), ale art. 286 alin. (2) lit. c), d) și f) și ale art. 318 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 7 alin. (2): „(2) În cazurile și în condițiile prevăzute expres de lege, procurorul poate renunța la exercitarea acțiunii penale dacă, în raport cu elementele concrete ale cauzei, nu există un interes public în realizarea obiectului acesteia.”;

— Art. 17 alin. (1): „(1) În cursul urmăririi penale acțiunea penală se stinge prin clasare sau prin renunțare la urmărirea penală, în condițiile prevăzute de lege.”;

— Art. 286 alin. (2) lit. c), d) și f): „(2) Ordonanța trebuie să cuprindă: [...] c) fapta care face obiectul urmăririi penale, încadrarea juridică a acesteia și, după caz, datele privitoare la persoana suspectului sau inculpatului; d) obiectul actului sau măsurii procesuale ori, după caz, tipul soluției, precum și motivele de fapt și de drept ale acestora; [...] f) alte mențiuni prevăzute de lege; [...]”;

— Art. 318 — „Renunțarea la urmărirea penală”.

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că normele procesuale penale ale art. 7 alin. (2), ale art. 17 alin. (1) și ale art. 318 contravin atât prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), art. 11, 16, 20, art. 21 alin. (1) și (3), art. 124, 126, 129, art. 131 alin. (1), art. 132 alin. (1), cât și dispozițiilor art. 7 și 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Cât privește prevederile art. 286 alin. (2) lit. c), d) și f) din Codul de procedură penală, invocă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5), ale art. 11, 16, 20, 21, 31, 124, ale art. 131 alin. (1) și ale art. 132 alin. (1).

12. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2), ale art. 17 alin. (1) și ale art. 318 din Codul de procedură penală, Curtea reține că renunțarea la urmărirea penală reprezintă o cauză de stingere a acțiunii penale și, totodată, o soluție de neurmărire penală introdusă de legiuitor în arhitectura dreptului procesual penal român, care are la bază principiul oportunității, așa cum este prevăzut în art. 7 alin. (2) din Codul de procedură penală, potrivit căruia „în cazurile și în condițiile prevăzute expres de lege, procurorul poate renunța la exercitarea acțiunii penale dacă, în raport cu elementele concrete ale cauzei, nu există un interes public în realizarea obiectului acesteia”. Oportunitatea continuării cercetărilor și aprecierea interesului public în urmărirea infracțiunii presupun, dincolo de criteriile prevăzute de dispozițiile art. 318 alin. (1)—(3) din Codul de procedură penală, și o evaluare a cheltuielilor și resurselor investite în cercetarea unei infracțiuni, urmărindu-se ca acestea să fie proporționale cu valoarea socială ocrotită de legea penală, o evaluare a eficienței aplicării unei eventuale pedepse, luarea în considerare a unei sancțiuni alternative pedepsei, care ar fi aptă să corecteze comportamentul infractorului, dacă acesta este cunoscut, sau o evaluare a gradului de afectare a interesului particular manifestat de persoana vătămată în urmărirea infracțiunii.

13. De aceea, pentru constatarea existenței/inexistenței unui interes public în urmărirea unei infracțiuni este necesar, pe de o parte, ca aceasta să fie, *in abstracto*, de o gravitate redusă, obiectivată printr-un anumit regim sancționator, iar, pe de altă parte, *in concreto*, fapta săvârșită să nu prezinte un pericol social major, luându-se în considerare conținutul faptei, modul și mijloacele de săvârșire, scopul urmărit, împrejurările concrete de săvârșire sau urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

14. Instituția renunțării la urmărirea penală reprezintă o excepție de la principiul legalității procesului penal, specific dreptului continental, instituită în favoarea principiului oportunității urmăririi penale, specific dreptului anglo-saxon. Reglementarea acesteia a fost motivată de supraîncărcarea organelor judiciare cu cauze penale și de necesitatea unei soluții intermediare între soluția de clasare și cea de trimitere în judecată. Aceasta are ca fundament interesul public de a proceda la punerea sub acuzare a persoanei care a săvârșit o anumită faptă prevăzută de legea penală, motiv pentru care nu a fost prevăzută pentru a susține interesele procesuale ale inculpatului, ci pentru a satisface interesul statului de a realiza un just echilibru între nevoia de tragere la răspundere penală a persoanelor care săvârșesc infracțiuni și nevoia de a degreva organele de urmărire penală de soluționarea anumitor cauze care nu prezintă un interes semnificativ pentru ordinea publică

(a se vedea Decizia nr. 517 din 24 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 30 ianuarie 2020, paragraful 18, și Decizia nr. 118 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 26 mai 2020, paragrafele 13 și 14).

15. Curtea reține, totodată, că prevederile art. 318 din Codul de procedură penală sunt o reflectare a Deciziei nr. 23 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 31 martie 2016, prin care instanța de control constituțional a statuat că sintagma „*interes public*” nu este determinată de legiuitor prin prevederile art. 318 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală — în redactarea anterioară Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016 —, iar elementele enumerate în cuprinsul acestora drept criterii de determinare a „*interesului public*” nu sunt de natură a defini noțiunea anterior menționată, acestea constituind criterii de individualizare a pedepselor, în cazul constatării de către o instanță de judecată a săvârșirii unor infracțiuni (paragraful 15). De aceea, legiuitorul a pus în acord prevederile legale constatate neconstituționale cu decizia precitată și a stabilit, potrivit art. 318 alin. (4) din Codul de procedură penală, că, atunci când autorul faptei nu este identificat, se poate dispune renunțarea la urmărirea penală prin raportare doar la criteriile prevăzute la alin. (2) lit. a), b), e) și g), respectiv conținutul faptei și împrejurările concrete de săvârșire a faptei, modul și mijloacele de săvârșire a faptei, eforturile organelor de urmărire penală necesare pentru desfășurarea procesului penal prin raportare la gravitatea faptei și la timpul scurs de la data săvârșirii acesteia și existența unei disproporții vădite între cheltuielile pe care le-ar implica desfășurarea procesului penal și gravitatea urmărilor produse sau care s-ar fi putut produce prin săvârșirea infracțiunii.

16. De asemenea, Curtea reține că, potrivit competenței sale, reglementată la art. 56 din Codul de procedură penală, procurorul conduce și controlează nemijlocit activitatea de urmărire penală a poliției judiciare și a organelor de cercetare penală speciale, prevăzute de lege, și supraveghează ca actele de urmărire penală să fie efectuate cu respectarea dispozițiilor legale. Așa fiind, procurorul reprezintă interesele statului în realizarea urmăririi penale. Mai mult, potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, procurorii, la fel ca judecătorii, sunt obligați ca prin întreaga lor activitate să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii, să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, și să se asigure, în toate stadiile unui proces, că drepturile și libertățile individuale sunt garantate și că ordinea publică este protejată. Prin urmare, esența atribuțiilor specifice funcției de procuror este ca acestea să vizeze realizarea unui interes public, acela al aflării adevărului în cauzele penale. Prin urmare, „*interesul public*”, astfel cum acesta este prevăzut la art. 318 din Codul de procedură penală, trebuie interpretat în relație cu dispozițiile legale ce reglementează funcția de procuror, prin sintagma analizată înțelegându-se, de fapt, un interes al societății, în ansamblul său, în urmărirea și judecarea faptelor prevăzute de legea penală, care îndeplinesc condițiile prevăzute în ipoteza normei juridice criticate.

17. Așadar, Curtea reține că procurorul, ca titular al dreptului de a exercita acțiunea penală, este cel care decide cu privire la rezultatul urmăririi penale, fie prin trimiterea în judecată a inculpatului, fie prin adoptarea unei alte soluții. Terminarea urmăririi are însă un caracter relativ, întrucât există posibilitatea

ca urmărirea penală să fie reluată, actele emise de procuror nebucurându-se de autoritate de lucru judecat. În acest sens, ordonanța prin care se dispune renunțarea la urmărirea penală este verificată sub aspectul legalității și temeiniciei de procurorul ierarhic superior, în condițiile art. 318 alin. (10) din Codul de procedură penală, și, potrivit alin. (12) al aceluiași articol, este comunicată, în copie, judecătorului de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Acesta din urmă hotărăște prin încheiere motivată, în camera de consiliu, cu citarea persoanei care a făcut sesizarea, a părților, a suspectului, a persoanei vătămate și a altor persoane interesate, precum și cu participarea procurorului, asupra legalității și temeiniciei soluției de renunțare la urmărirea penală. Toate aceste aspecte procedurale reprezintă garanții ale realizării interesului public, în condițiile renunțării la urmărirea penală de către procuror. În aceste condiții, Curtea constată că procedura de confirmare de către judecătorul de cameră preliminară a renunțării la urmărirea penală, astfel reglementată, constituie o garanție procesuală a caracterului echitabil al actului, acordată participanților la procesul penal, conform dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție și celor ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Ca urmare a instituirii acestor garanții, atât persoana în privința căreia este formulată o acuzație în materie penală, cât și ceilalți participanți la procesul penal au dreptul de a-și apăra interesele procesuale, în mod echitabil, în fața unei instanțe independente și imparțiale, instituite prin lege. În sensul celor reținute anterior sunt și deciziile Curții nr. 679 din 6 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.117 din 29 decembrie 2018, și nr. 517 din 24 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 30 ianuarie 2020.

18. Totodată, în Decizia nr. 308 din 9 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.124 din 23 noiembrie 2020, paragrafele 16—21, Curtea a reținut că dispunerea renunțării la urmărirea penală are ca efect, conform art. 17 alin. (1) din Codul de procedură penală, stingerea acțiunii penale, dispozițiile art. 318 și următoarele din Codul de procedură penală nefăcând referire la modalitatea de soluționare a acțiunii civile în cadrul procesului penal, în cazul dispunerii acestei soluții. Cu toate acestea, art. 318 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură penală prevede că „*interesul public*” se analizează, printre altele, în raport cu atitudinea procesuală a persoanei vătămate, iar alin. (3) al art. 318 din Codul de procedură penală prevede că, în ipoteza în care autorul faptei este cunoscut, la aprecierea interesului public sunt avute în vedere mai multe aspecte referitoare la persoana suspectului sau a inculpatului și la conduita acestuia, printre care urmările produse sau care s-ar fi putut produce prin săvârșirea infracțiunii și eforturile depuse de suspect sau de inculpat pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii. De asemenea, alin. (6) al aceluiași articol prevede că procurorul poate dispune, după consultarea suspectului sau a inculpatului, ca acesta să îndeplinească una sau mai multe obligații, expres enumerate în cuprinsul acestei dispoziții legale, printre care obligația de a înlătura consecințele faptei penale sau de a repara paguba produsă ori de a conveni cu partea civilă o modalitate de reparare a acesteia [art. 318 alin. (6) lit. a) din Codul de procedură penală] și obligația de a cere public scuze persoanei vătămate [art. 318 alin. (6) lit. b) din Codul de procedură penală]. Totodată, art. 318 alin. (7) din Codul de procedură penală prevede că, în cazul în care procurorul dispune ca suspectul sau inculpatul să îndeplinească una sau mai multe obligații dintre cele prevăzute la alin. (6) al aceluiași articol, stabilește prin ordonanță termenul până la care acestea urmează a fi

îndeplinite, termen care nu poate fi mai mare de 6 luni sau de 9 luni pentru obligații asumate prin acord de mediere încheiat cu partea civilă și care curge de la comunicarea ordonanței, iar, conform art. 318 alin. (9) din Codul de procedură penală, în cazul neîndeplinirii cu rea-credință a obligațiilor în termenul prevăzut la alin. (7) al art. 318 din Codul de procedură penală, procurorul revocă ordonanța, sarcina de a face dovada îndeplinirii obligațiilor sau prezentarea motivelor de neîndeplinire a acestora revenind suspectului ori inculpatului.

19. Așa fiind, chiar dacă modalitatea de soluționare a acțiunii civile exercitate în procesul penal nu este reglementată în mod expres în cuprinsul art. 318 din Codul de procedură penală, legiuitorul a prevăzut, în cadrul instituției renunțării la urmărirea penală, garanții specifice reparării prejudiciului civil produs prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală, prin reglementarea posibilității condiționării dispunerii soluției de renunțare la urmărirea penală de realizarea acestei reparații civile.

20. Cu toate acestea, având în vedere că dispunerea obligației prevăzute la art. 318 alin. (6) lit. a) și b) din Codul de procedură penală este lăsată la aprecierea procurorului, dacă prejudiciul civil creat prin săvârșirea faptelor cercetate penal nu este acoperit sau nu este acoperit integral prin mijloacele procesuale prevăzute la art. 318 alin. (2) lit. f), alin. (3), (6), (7) și (9) din Codul de procedură penală, Curtea a reținut că persoana vătămată, respectiv partea civilă, se poate adresa instanței civile, conform art. 27 alin. (1) și, respectiv, alin. (2) din Codul de procedură penală. În acest sens, art. 27 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că, dacă nu s-au constituit parte civilă în procesul penal, persoana vătămată sau succesorii acesteia pot introduce la instanța civilă acțiune pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar, conform art. 27 alin. (2) din Codul de procedură penală, persoana vătămată sau succesorii acesteia, care s-au constituit parte civilă în procesul penal, pot introduce acțiune la instanța civilă, dacă, prin hotărâre definitivă, instanța penală a lăsat nesoluționată acțiunea civilă. Probele administrate în cursul procesului penal pot fi folosite în fața instanței civile.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Bolovan în Dosarul nr. 11.633/318/2018 al Judecătoriai Târgu Jiu — Secția penală și constată că dispozițiile art. 7 alin. (2), ale art. 17 alin. (1), ale art. 286 alin. (2) lit. c), d) și f) și ale art. 318 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Târgu Jiu — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind stabilirea datei alegerilor locale parțiale pentru primari și un consiliu local în unele circumscriptii electorale**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. (1) și (2) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se stabilește ziua de duminică, 27 iunie 2021, ca dată pentru organizarea și desfășurarea alegerilor locale parțiale pentru primari și un consiliu local în circumscriptiile electorale prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 23 mai 2021.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode
Președintele Autorității Electorale
Permanente,
Constantin-Florin Mitulețu-Buică

București, 19 mai 2021.
Nr. 554.

ANEXĂ

LISTA**cuprinzând circumscriptiile electorale în care se organizează alegeri locale parțiale**

I. Circumscriptiile electorale în care se organizează alegeri locale parțiale pentru primari:

Județul Alba	1. Comuna Ciuruleasa	Județul Galați	19. Orașul Târgu Bujor
	2. Comuna Meteș	Județul Gorj	20. Comuna Bumbesti-Pițic
Județul Arad	3. Comuna Zăbrani		21. Comuna Burjuc
Județul Argeș	4. Comuna Aninoasa	Județul Hunedoara	22. Comuna Romos
	5. Comuna Rociu		23. Comuna Sarmizegetusa
Județul Bacău	6. Comuna Tamași	Județul Ialomița	24. Comuna Gura Ialomiței
Județul Brașov	7. Comuna Șinca Nouă		25. Comuna Ion Roată
Județul Brăila	8. Comuna Viziru	Județul Ilfov	26. Orașul Bragadiru
Județul Caraș-Severin	9. Orașul Bocșa		27. Comuna Găneasa
Județul Călărași	10. Comuna Cuza Vodă	Județul Mehedinți	28. Comuna Obârșia de Câmp
	11. Comuna Frumușani	Județul Olt	29. Comuna Deveselu
Județul Covasna	12. Comuna Ozun	Județul Prahova	30. Comuna Șotrițe
Județul Dâmbovița	13. Comuna Branișteea	Județul Sălaj	31. Orașul Șimleu Silvaniei
	14. Orașul Filiași	Județul Suceava	32. Orașul Vicovul de Sus
	15. Comuna Catane	Județul Timiș	33. Comuna Voiteg
Județul Dolj	16. Comuna Sadova		34. Comuna Scundu
	17. Comuna Terpezița	Județul Vâlcea	35. Comuna Slătioara
	18. Comuna Ostroveni		

II. Circumscriptia electorală în care se organizează alegeri locale parțiale pentru consiliul local:

Județul Dâmbovița	Comuna Cojasca
-------------------	----------------

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind stabilirea măsurilor tehnice necesare bunei organizări și desfășurări
a alegerilor locale parțiale din data de 27 iunie 2021

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 126 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre are ca obiect de reglementare stabilirea măsurilor ce trebuie duse la îndeplinire de autoritățile administrației publice centrale și locale pentru organizarea și desfășurarea alegerilor locale parțiale din 27 iunie 2021 în condițiile prevăzute de Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, precum și de Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Autoritatea Electorală Permanentă duce la îndeplinire următoarele măsuri:

- a) coordonează, sprijină, îndrumă și monitorizează îndeplinirea sarcinilor care revin autorităților publice și organismelor electorale în pregătirea și organizarea alegerilor locale parțiale;
- b) asigură aplicarea unitară a dispozițiilor legale referitoare la organizarea și desfășurarea alegerilor locale parțiale;
- c) coordonează activitățile privind funcționarea Sistemului informatic de monitorizare a prezenței la vot și de prevenire a votului ilegal;
- d) pune la dispoziția președinților tribunalelor lista experților electorali juriști care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 26 alin. (5¹) din Legea nr. 115/2015, cu modificările și completările ulterioare;
- e) desemnează președinții și locțiitorii birourilor electorale ale secțiilor de votare;
- f) instruește președinții și locțiitorii birourilor electorale;
- g) întocmește lista cu personalul de specialitate atestat de Institutul Național de Statistică, care participă la centralizarea, prelucrarea datelor și constatarea rezultatelor alegerilor locale parțiale;
- h) îndrumă și coordonează activitățile de centralizare a datelor consemnate în procesele-verbale privind rezultatele votării;
- i) asigură resursele necesare pentru configurarea adreselor de poștă electronică ale birourilor electorale județene și ale birourilor electorale de circumscripție și pune la dispoziția acestora paginile de internet necesare asigurării publicității actelor adoptate;
- j) realizează, distribuie și/sau difuzează publicații, ghiduri, broșuri, pliante și producții audiovideo pentru instruirea și/sau informarea membrilor birourilor electorale, alegătorilor și candidaților;
- k) aduce la cunoștința publică, pe site-ul propriu, datele și informațiile de interes public rezultate din activitățile prevăzute la lit. c) și h);
- l) înregistrează și instruește mandatarii financiari;
- m) monitorizează și controlează finanțarea campaniei electorale, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- n) asigură rambursarea cheltuielilor aferente campaniei electorale efectuate de competitorii electorali, conform Legii nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Ministerul Afacerilor Interne dispune măsuri pentru menținerea și asigurarea ordinii și liniștii publice în localitățile țării, pe întreaga perioadă electorală și, în mod deosebit, în ziua votării, precum și în zilele care premerg și succedă acestei zile.

(2) Ministerul Afacerilor Interne, prin structurile sale, menține și asigură ordinea publică în zona secțiilor de votare și securitatea dosarelor întocmite de birourile electorale, pe timpul transportului acestora, precum și securitatea pe timpul tipării, transportului și depozitării buletinelor de vot și a celorlalte materiale necesare votării.

(3) Personalul structurilor Ministerului Afacerilor Interne asigură paza sediilor birourilor electorale județene, ale birourilor electorale de circumscripție și ale birourilor electorale ale secțiilor de votare.

Art. 4. — (1) Instituțiile prefectului duc la îndeplinire următoarele măsuri:

- a) asigură transportul, ambalarea și distribuirea materialelor, documentelor și a tipizatelor prevăzute de lege pentru desfășurarea alegerilor locale parțiale;
- b) asigură imprimarea buletinelor de vot și confecționarea ștampilelor electorale;
- c) asigură condițiile logistice necesare pentru organizarea sesiunilor de instruire a președinților birourilor electorale de circumscripție comunală și orășenească, precum și a președinților birourilor electorale ale secțiilor de votare și a locțiitorilor acestora.

(2) Prefecții stabilesc, cu consultarea Autorității Electorale Permanente, graficul de preluare și distribuire a buletinelor de vot, precum și a celorlalte materiale necesare desfășurării alegerilor locale parțiale.

Art. 5. — (1) Institutul Național de Statistică atestă și transmite Autorității Electorale Permanente lista cu personalul de specialitate care va participa la centralizarea, prelucrarea datelor și constatarea rezultatelor alegerilor locale parțiale, în cel mult 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Institutul Național de Statistică și direcțiile teritoriale de statistică asigură instruirea personalului care va participa la centralizarea, prelucrarea datelor și constatarea rezultatelor alegerilor locale parțiale.

Art. 6. — (1) Serviciul de Telecomunicații Speciale duce la îndeplinire următoarele măsuri:

- a) asigură echipamente informatice și de comunicații pentru implementarea și funcționarea sistemelor informatice utilizate în alegerile locale parțiale, precum și pentru asistența tehnică necesară acestora;
- b) asigură serviciile de telefonie specială și de comunicații de voce și date, necesare birourilor electorale;
- c) asigură terminalele informatice necesare Sistemului informatic de monitorizare a prezenței la vot și de prevenire a votului ilegal, înregistrării audiovideo a operațiunilor efectuate de către membrii birourilor electorale ale secțiilor de votare pentru numărarea voturilor, precum și fotografierea proceselor-verbale privind consemnarea rezultatelor votării;
- d) asigură terminalele informatice necesare fotografierea proceselor-verbale și centralizării rezultatelor votării la nivelul birourilor electorale de circumscripție;

e) asigură, împreună cu Autoritatea Electorală Permanentă, instruirea operatorilor de calculator.

(2) Serviciul de Telecomunicații Speciale verifică existența înregistrărilor audiovideo prevăzute la alin. (1) lit. c), consemnează aspectele constatate în procesul-verbal de primire a terminalelor informatice, cu ocazia predării acestora de către operatorii de calculator, și le transferă pe un mediu de stocare. Înregistrările audiovideo se păstrează pentru o perioadă de 12 luni de la data încheierii perioadei electorale, după împlinirea termenului de păstrare, acestea, precum și eventualele copii realizate fiind distruse, prin proceduri ireversibile.

(3) Serviciul de Telecomunicații Speciale pune la dispoziția organelor competente să constate contravenții și fraude electorale sau să urmărească infracțiuni, la cererea acestora, copii ale înregistrărilor audiovideo prevăzute la alin. (1) lit. c).

(4) Serviciul de Telecomunicații Speciale asigură dotarea și funcționarea Centrului de suport tehnic prin care furnizează asistență tehnică pentru operatorii de calculator din secțiile de votare.

Art. 7. — (1) Primarii municipiilor reședință de județ împreună cu președinții consiliilor județene și cu prefectii asigură, sub îndrumarea Autorității Electorale Permanente, sediile și dotarea tehnico-materială ale birourilor electorale județene, precum și materialele de protecție sanitară necesare acestora.

(2) Primarii, împreună cu prefectii, asigură, sub îndrumarea Autorității Electorale Permanente, sediile și dotarea tehnico-materială ale birourilor electorale de circumscripție comunală și orașenească, precum și ale birourilor electorale ale secțiilor de votare.

Art. 8. — (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale iau măsurile necesare pentru a pune la dispoziția primarilor spații în vederea organizării de secții de votare, precum și pentru sprijinirea cu personal a operațiunilor tehnice la secțiile de votare.

(2) Spațiile puse la dispoziția primarilor în conformitate cu alin. (1) nu vor face parte din unitățile de asistență medicală cu paturi sau de asistență medicală primară și ambulatorie de specialitate.

(3) Ministerul Sănătății va lua măsurile necesare pentru asigurarea asistenței medicale la secțiile de votare.

Art. 9. — Primarii duc la îndeplinire următoarele măsuri:

a) întocmesc și tipăresc listele electorale permanente;

b) întocmesc și tipăresc listele electorale complementare și copiile de pe listele electorale complementare;

c) tipăresc tipizatele listelor electorale suplimentare și ale extrasului de pe lista electorală permanentă, copia de pe lista electorală complementară și lista suplimentară;

d) asigură urnele de vot, urnele speciale și cabinetele de vot;

e) asigură dotarea tehnico-materială a birourilor electorale de circumscripție și a birourilor electorale ale secțiilor de votare, ce cuprinde și materialele de protecție sanitară necesare acestora;

f) informează alegătorii privind delimitarea secțiilor de votare și sediile acestora;

g) stabilesc locurile speciale de afișaj electoral și asigură amplasarea de panouri electorale;

h) eliberează extrase din Registrul electoral, conform art. 17 alin. (2) din Legea nr. 115/2015, cu modificările și completările ulterioare;

i) asigură tușul, tușierele și celelalte materiale necesare votării;

j) acordă sprijin reprezentanților Serviciului de Telecomunicații Speciale pentru instalarea echipamentelor și furnizarea serviciilor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a) și b);

k) asigură, prin personalul desemnat, primirea pe bază de proces-verbal încheiat cu persoanele prevăzute la lit. j) a echipamentelor instalate pentru asigurarea serviciilor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a) și b), precum și protecția fizică a acestora;

l) acordă sprijin Autorității Electorale Permanente pentru ducerea la îndeplinire a măsurilor prevăzute la art. 2 lit. f), j) și m).

Art. 10. — (1) Personalul tehnic auxiliar necesar pentru sprijinirea activității birourilor electorale județene se asigură de Autoritatea Electorală Permanentă, prefect, președintele consiliului județean, Institutul Național de Statistică și direcțiile teritoriale de statistică.

(2) Personalul tehnic auxiliar necesar pentru sprijinirea activității birourilor electorale de circumscripție se asigură de Autoritatea Electorală Permanentă, primar și prefect.

(3) Desemnarea personalului tehnic auxiliar al birourilor electorale județene și al birourilor electorale de circumscripție se realizează prin act administrativ al conducătorului entității la care acesta este angajat, în limita bugetului alocat.

(4) Personalul tehnic auxiliar al birourilor electorale județene și al birourilor electorale de circumscripție asigură suport pentru relația cu publicul, relația cu mass-media, accesul la informațiile de interes public, înregistrarea și arhivarea documentelor, secretariatul ședințelor, elaborarea și redactarea actelor, efectuarea operațiunilor materiale și tehnice privind centralizarea rezultatelor alegerilor, precum și a operațiunilor materiale de predare-primire și arhivare a materialelor electorale.

(5) Personalul tehnic auxiliar asigurat de Autoritatea Electorală Permanentă asigură, acolo unde este desemnat, secretariatul ședințelor biroului electoral, precum și elaborarea și redactarea actelor acestuia.

(6) Personalul tehnic auxiliar asigurat de Institutul Național de Statistică și direcțiile teritoriale de statistică efectuează operațiunile tehnice privind centralizarea rezultatelor alegerilor și furnizează suport pentru verificarea corectitudinii datelor înscrise în procesele-verbale, acolo unde este desemnat.

(7) La încheierea activității, birourile electorale județene și birourile electorale de circumscripție predau reprezentantului Autorității Electorale Permanente, pe bază de proces-verbal, hotărârile și măsurile adoptate.

Art. 11. — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale asigură transportul hârtiei necesare tipării buletinelor de vot de la sediile unităților teritoriale subordonate până la punctele în care se realizează tipărirea.

Art. 12. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 23 mai 2021.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

Președintele Autorității Electorale Permanente,

Constantin-Florin Mitulețu-Buică

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila Zoltán

Secretarul general al Guvernului,

Tiberiu Horațiu Gorun

Ministrul sănătății,

Ioana Mihăilă

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind stabilirea cheltuielilor necesare pregătirii și desfășurării în bune condiții
a alegerilor locale parțiale din data de 27 iunie 2021**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 112 alin. (3) și art. 126 alin. (1) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul și structura cheltuielilor necesare în vederea pregătirii, organizării și desfășurării în bune condiții a alegerilor locale parțiale din data de 27 iunie 2021, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Pentru efectuarea cheltuielilor prevăzute la alin. (1) se aprobă suplimentarea din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în Legea bugetului de stat pe anul 2021 nr. 15/2021, a bugetelor Ministerului Afacerilor Interne, Autorității Electorale Permanente și Serviciului de Telecomunicații Speciale, cu sumele prevăzute în anexă pentru bunuri și servicii, active nefinanciare și alte cheltuieli.

(3) Ministerul Afacerilor Interne repartizează instituțiilor prefectului sumele necesare pentru activitățile acestora legate de pregătirea, organizarea și desfășurarea alegerilor locale parțiale din data de 27 iunie 2021.

(4) Se autorizează Ministerul Finanțelor să introducă, la propunerea ordonatorilor principali de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetelor Ministerului Afacerilor Interne, Autorității Electorale Permanente și Serviciului de Telecomunicații Speciale pe anul 2021.

(5) Sumele alocate potrivit alin. (2) în bugetele Ministerului Afacerilor Interne, Autorității Electorale Permanente și Serviciului de Telecomunicații Speciale și rămase neutilizate se restituie la Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului în termen de 3 luni de la data alegerilor locale parțiale.

Art. 2. — (1) Pe perioada exercitării atribuțiilor privind organizarea și desfășurarea alegerilor locale parțiale, instituțiile la care sunt angajați membrii birourilor electorale, personalul tehnic auxiliar și statisticienii le asigură acestora drepturile salariale convenite, potrivit legii.

(2) La alegerile locale parțiale din data de 27 iunie 2021 se acordă următoarele indemnizații:

a) 250 de lei pe zi de activitate pentru președinții birourilor electorale ale secțiilor de votare, loțiitorii acestora și operatorii de calculator, dar nu mai mult de 5 zile, pentru primul tur de scrutin, respectiv 3 zile pentru al doilea tur de scrutin, dacă este cazul;

b) 150 de lei pe zi de activitate pentru membrii birourilor electorale ale secțiilor de votare, alții decât cei prevăzuți la lit. a), dar nu mai mult de 3 zile, respectiv 2 zile pentru al doilea tur de scrutin, dacă este cazul;

c) 250 de lei pe zi de activitate pentru președinții, loțiitorii și membrii birourilor electorale județene;

d) 200 de lei pe zi de activitate pentru președinții birourilor electorale de circumscripție comunală și orășenească, precum și pentru loțiitorii acestora;

e) 100 de lei pe zi de activitate pentru membrii birourilor electorale de circumscripție, alții decât cei prevăzuți la lit. d);

f) 100 de lei pe zi de activitate pentru personalul tehnic auxiliar al birourilor electorale județene și al birourilor electorale de circumscripție, precum și pentru statisticienii.

(3) Președinții, loțiitorii și membrii birourilor electorale, personalul tehnic auxiliar al acestora, statisticienii, operatorii de calculator și personalul structurilor Ministerului Afacerilor Interne care asigură măsuri de menținere și asigurare a ordinii și liniștii publice sau care este în misiune de pază la birourile electorale județene, birourile electorale de circumscripție și la birourile electorale ale secțiilor de votare au dreptul la o indemnizație de protocol de 20 de lei de persoană pentru apă, cafea și gustări pentru fiecare zi de activitate.

(4) Prin *zi de activitate* se înțelege munca desfășurată pe parcursul unei zile calendaristice, dar nu mai puțin de 6 ore pe zi.

(5) Se decontează drept cheltuieli de transport în interesul organizării alegerilor, cu aplicarea corespunzătoare a art. 7 și art. 10—12 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 714/2018 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului, următoarele:

a) cheltuielile de transport dus-întors al președinților birourilor electorale, al loțiitorilor acestora și operatorilor de calculator din localitatea în care își au domiciliul sau reședința ori locul permanent de muncă în localitatea în care își are sediul biroul electoral unde își desfășoară activitatea, pe durata îndeplinirii atribuțiilor ce le revin;

b) cheltuielile de transport dus-întors al președinților birourilor electorale ale secțiilor de votare, loțiitorilor acestora și operatorilor de calculator din localitatea în care își au domiciliul sau reședința ori locul permanent de muncă în localitatea în care se desfășoară ședința de instruire a președinților birourilor electorale ale secțiilor de votare, loțiitorilor acestora și/sau operatorilor de calculator.

Art. 3. — (1) Fondul indemnizațiilor stabilite pentru personalul tehnic auxiliar și statisticienii nu poate depăși:

a) 10.000 lei, în cazul birourilor electorale de circumscripție comunală;

b) 15.000 lei, în cazul birourilor electorale de circumscripție orășenească;

c) 50.000 lei, în cazul birourilor electorale județene.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), la cererea temeinic justificată a președinților birourilor electorale, cu avizul prefectului, Ministerul Afacerilor Interne poate aloca sume de bani suplimentare peste plafoanele fondurilor indemnizațiilor prevăzute la alin. (1), cu încadrare în bugetul alocat conform anexei.

Art. 4. — (1) Ministerul Afacerilor Interne asigură sumele necesare acoperirii următoarelor categorii principale de cheltuieli:

- a) cheltuielile pentru asigurarea ordinii, siguranței publice și a pazei, în cadrul procesului electoral, conform legii;
- b) plata hârtiei efectiv consumate pentru imprimarea buletinelor de vot;
- c) cheltuielile pentru confecționarea timbrelor autocolante;
- d) cheltuielile pentru confecționarea ștampilelor cu mențiunea „VOTAT”.

(2) Ministerul Afacerilor Interne asigură, prin bugetele instituțiilor prefectului, sumele de bani necesare acoperirii următoarelor categorii de cheltuieli:

- a) indemnizațiile președinților, loțiitorilor și membrilor birourilor electorale, precum și indemnizațiile de protocol ale acestora;
- b) indemnizațiile personalului tehnic auxiliar, inclusiv ale statisticienilor, precum și indemnizațiile de protocol ale acestora;
- c) indemnizațiile operatorilor de calculator, precum și indemnizațiile de protocol ale acestora;
- d) cheltuielile privind asigurarea condițiilor logistice necesare pentru organizarea de instruire, sesiuni de selecție și examene, potrivit legislației electorale;
- e) cheltuielile pentru imprimarea buletinelor de vot;
- f) cheltuielile de transport, ambalare și distribuire a hârtiei necesare imprimării buletinelor de vot, a materialelor, a documentelor și a tipizatelor prevăzute de lege pentru desfășurarea procesului electoral;
- g) cheltuielile pentru confecționarea ștampilelor birourilor electorale județene, ale birourilor electorale de circumscripție și a ștampilelor de control ale secțiilor de votare.

Art. 5. — (1) Autoritatea Electorală Permanentă asigură sumele necesare acoperirii următoarelor categorii principale de cheltuieli:

- a) cheltuielile privind dezvoltarea și asistența tehnică pentru funcționarea Registrului electoral, precum și pentru activitățile specifice de gestionare a acestuia în perioada electorală;
- b) cheltuielile privind dezvoltarea și asistența tehnică pentru programele informatice utilizate la desemnarea președinților birourilor electorale ale secțiilor de votare și a loțiitorilor acestora, precum și a operatorilor de calculator;
- c) cheltuielile de informare a alegătorilor;
- d) cheltuielile pentru organizarea procedurilor de recrutare, selecție și instruire a președinților birourilor electorale ale secțiilor de votare și a loțiitorilor acestora, precum și a operatorilor de calculator ai birourilor electorale ale secțiilor de votare;
- e) cheltuielile de deplasare și cazare aferente controalelor specifice perioadei electorale, precum și acțiunilor de îndrumare și instruire în materie electorală;
- f) cheltuielile pentru elaborarea, editarea și difuzarea gratuită de broșuri legislative și ghiduri specifice în materie electorală.

(2) Autoritatea Electorală Permanentă asigură rambursarea cheltuielilor aferente campaniei electorale efectuate de competitorii electorali, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Serviciul de Telecomunicații Speciale suportă următoarele categorii de cheltuieli:

- a) cheltuielile aferente asigurării serviciilor de telefonie specială și de comunicații de voce și date, necesare birourilor electorale;
- b) cheltuielile pentru implementarea sistemelor informatice și de comunicații necesare birourilor electorale, precum și pentru intervențiile necesare remedierii disfuncționalităților acestora;
- c) cheltuielile pentru dezvoltarea aplicațiilor și serviciilor informatice destinate procesului electoral.

Art. 7. — (1) Comunele și orașele suportă următoarele categorii de cheltuieli:

- a) cheltuielile privind întocmirea și tipărirea listelor electorale permanente;
- b) cheltuielile privind întocmirea și tipărirea listelor electorale complementare și a copiilor de pe listele electorale complementare;
- c) cheltuielile pentru imprimarea tipizatelor listelor electorale suplimentare și a extraselor de pe lista electorală permanentă, copia de pe lista electorală complementară și lista suplimentară;
- d) cheltuielile privind urnele de vot, urnele speciale și cabinetele de vot;
- e) cheltuielile pentru confecționarea și distribuția ecusoanelor membrilor birourilor electorale ale secțiilor de votare;
- f) cheltuielile de informare a alegătorilor privind delimitarea secțiilor de votare și sediile acestora;
- g) cheltuielile pentru asigurarea locurilor speciale de afișaj electoral și amplasarea de panouri electorale;
- h) cheltuielile materiale pentru dotarea și funcționarea birourilor electorale de circumscripție;
- i) cheltuielile materiale pentru dotarea și funcționarea sediilor secțiilor de votare;
- j) cheltuielile pentru asigurarea materialelor de protecție sanitară pentru birourile electorale de circumscripție și birourile electorale ale secțiilor de votare;
- k) cheltuielile pentru achiziționarea tușului, a tușierelor și a altor materiale necesare votării;
- l) cheltuielile pentru deplasarea urnei speciale;
- m) decontarea cheltuielilor de transport prevăzute la art. 2 alin. (5) lit. a) pentru președinții birourilor electorale de circumscripție, precum și pentru loțiitorii acestora;
- n) decontarea cheltuielilor de transport prevăzute la art. 2 alin. (5) lit. b);
- o) cheltuieli privind spațiile în care se organizează instruire, sesiuni de selecție și examene, potrivit legislației electorale.

(2) Pentru reducerea cheltuielilor necesare în vederea desfășurării procesului electoral, primarii vor utiliza materialele de logistică electorală recuperate de la alegerile anterioare și aflate în stare bună.

Art. 8. — Județele suportă următoarele categorii de cheltuieli:

- a) cheltuielile materiale pentru întreținerea, dotarea și funcționarea birourilor electorale județene, precum și pentru asigurarea materialelor de protecție sanitară necesare acestora;
- b) decontarea cheltuielilor de transport prevăzute la art. 2 alin. (5) lit. a) pentru președinții birourilor electorale județene, precum și pentru loțiitorii acestora.

Art. 9. — (1) Plata indemnizațiilor membrilor birourilor electorale se face pe baza listelor de prezență aprobate de către președinții birourilor electorale.

(2) Plata indemnizațiilor personalului tehnic auxiliar al birourilor electorale se face pe baza listelor de prezență, avizate de către președinții birourilor electorale și aprobate de către prefecti.

(3) Plata indemnizațiilor operatorilor de calculator se face pe baza listelor de prezență întocmite de Autoritatea Electorală Permanentă și aprobate de către prefecti.

(4) Decontarea cheltuielilor de transport prevăzute la art. 2 alin. (5) lit. a) se face pe baza adeverințelor eliberate de președinții birourilor electorale sau Autoritatea Electorală Permanentă, după caz, acestea trebuind să indice localitățile între care se face deplasarea, data și ora sosirii și plecării.

Art. 10. — Cheltuielile pentru tipărirea proceselor-verbale privind consemnarea rezultatelor votării se asigură conform art. 113 din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru

modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. — În termen de 30 de zile de la data alegerilor locale parțiale, autoritățile administrației publice centrale și locale implicate în organizarea și desfășurarea procesului electoral comunică

Autorității Electorale Permanente situația sumelor de bani alocate și cheltuielilor efectuate, separat pe cheltuieli de personal, cheltuieli cu bunuri și servicii și cheltuieli cu active nefinanciare.

Art. 12. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 23 mai 2021.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

Președintele Autorității Electorale Permanente,

Constantin-Florin Mitulețu-Buică

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila Zoltán

Secretarul general al Guvernului,

Tiberiu Horațiu Gorun

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

București, 19 mai 2021.

Nr. 557.

ANEXĂ

BUGETUL ȘI STRUCTURA
cheltuielilor necesare pentru pregătirea, organizarea și desfășurarea alegerilor locale parțiale
din data de 27 iunie 2021

							— mii lei —
Instituția	Cheltuieli					Total	
	Capitol	Personal	Bunuri și servicii	Active nefinanciare	Alte cheltuieli		
I. Ministerul Afacerilor Interne		7.293	3.368*	0	0	10.661	
1. Instituțiile Prefectului	51.01	7.293	2.105*	0	0	9.398	
TOTAL CAPITOL 51.01	51.01	7.293	2.105*	0	0	9.398	
TOTAL CAPITOL 61.01	61.01		1.263*	0	0	1.263	
II. Autoritatea Electorală Permanentă		16	467*	103*	500*	1.086	
TOTAL CAPITOL 51.01	51.01	16	467*	103*	0*	586	
TOTAL CAPITOL 54.01	54.01	0	0	0	500*	500	
III. Serviciul de Telecomunicații Speciale	61.01	200	20*	0	0	220	
Total general		7.509	3.855*	103*	500*	11.967	

*Sume asigurate din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2021.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea și completarea Metodologiei de regularizare a diferențelor dintre alocări și cantitățile de gaze naturale distribuite, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 16/2020

Având în vedere prevederile art. 99 lit. l), ale art. 138 alin. (1) lit. h) și alin. (2) lit. a) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și ale art. 10 alin. (1) lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 74 alin. (4) din Codul rețelei pentru Sistemul național de transport al gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 16/2013, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia de regularizare a diferențelor dintre alocări și cantitățile de gaze naturale distribuite, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 16/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 7 februarie 2020, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Prin derogare de la dispozițiile alin. (3), în cazul în care OD nu transmite UR informațiile până la data de 20 a lunii în curs pentru luna anterioară de livrare, UR calculează diferențele prevăzute la alin. (1) pe baza informațiilor disponibile în platforma informațională a OTS și în facturile aferente serviciilor de distribuție primite de la OD și emite în baza acestui calcul facturile aferente regularizării cantităților de gaze naturale care reprezintă aceste diferențe.”

2. La articolul 4, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) OTS determină în fiecare lună a anului gazier, până la data de 14 a lunii pentru luna/lunile anterioară(e) de livrare, prețul mediu ponderat aferent lunii/lunilor calculat ca medie ponderată a prețurilor medii determinate zilnic în conformitate cu prevederile art. 102¹ din Codul rețelei, ponderate cu cantitățile tranzacționate în luna/lunile respectivă(e).”

3. La articolul 4, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Societatea Națională de Transport Gaze Naturale «Transgaz» — S.A. Mediaș (SNTGN Transgaz — S.A.) publică pe pagina proprie de internet informațiile prevăzute la alin. (4¹) până la data de 15 a lunii pentru luna/lunile anterioară(e) lunii de livrare și informațiile prevăzute la alin. (5) până la data de 15 octombrie a anului gazier în curs, pentru anul gazier anterior.”

4. La articolul 4, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) În situația în care contractul de distribuție încheiat de OD cu UR încetează în cursul unei luni a anului gazier, oricare dintre aceștia poate solicita OTS, pentru perioada din anul gazier respectiv în care contractul a fost în vigoare, determinarea prețului mediu ponderat aferent acestei perioade calculat ca medie ponderată a prețurilor medii determinate zilnic în conformitate cu prevederile art. 102¹ din Codul rețelei, ponderate cu cantitățile de gaze naturale tranzacționate în perioada respectivă. OTS are obligația să răspundă OD sau UR, după caz, în termen de maximum 5 zile de la primirea solicitării.”

5. La articolul 6, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) În situația în care contractul de distribuție încheiat de OD cu UR încetează în cursul anului gazier, inclusiv în situația în care OD își pierde calitatea de distribuitor ca urmare a expirării/suspendării/retragerii licenței de distribuție a gazelor naturale, pentru regularizarea valorică a diferențelor determinate conform art. 4 alin. (1) lit. a) și b) pentru perioada în care contractul a fost în vigoare, PMP_{An} este egal cu prețul mediu ponderat aferent perioadei respective, calculat în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (4¹) sau alin. (7), după caz.

(6) În situația în care un OD/UR își pierde calitatea de distribuitor/furnizor ca urmare a expirării/suspendării/retragerii licenței de distribuție/furnizare a gazelor naturale, acesta are obligația:

a) să notifice toți UR/OD cel târziu până la data expirării/suspendării/retragerii licenței;

b) să transmită UR toate informațiile necesare și să regularizeze diferențele determinate conform art. 4 alin. (1) lit. a) și b), în termenul prevăzut la art. 8.”

6. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) În situația în care contractul de distribuție încheiat de OD cu UR încetează în cursul anului gazier, regularizarea diferențelor determinate conform art. 4 alin. (1) lit. a) și b) se face până pe data de 20 ale lunii pentru luna/lunile anterioară(e) de livrare, respectiv pentru perioada cuprinsă de la începutul anului gazier până la încetarea contractului de distribuție.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), regularizarea valorică a diferențelor, inclusiv emiterea facturii de regularizare, se face conform art. 6 pentru perioada anului gazier în care UR a avut contract de distribuție.”

Art. II. — În situația expirării/suspendării/retragerii licenței de distribuție/furnizare a gazelor naturale a unui operator economic, acesta rămâne obligat la îndeplinirea obligațiilor prevăzute în Metodologia de regularizare a diferențelor dintre alocări și cantitățile de gaze naturale distribuite, aferente perioadei în care acesta a avut contracte de distribuție a gazelor naturale în vigoare, inclusiv ulterior încetării acestor contracte, până la stingerea tuturor obligațiilor de plată.

Art. III. — Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș, utilizatorii rețelei și operatorii de distribuție a gazelor naturale vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar compartimentele de resort din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea acestora.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 19 mai 2021.
Nr. 30.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.

Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,

e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

